

226

A-1

ПАМЯТНИК
РОССИИ

ОХРАНА ПАМЯТНИКОВ ИСТОРИИ
И КУЛЬТУРЫ — ВСЕНАРОДНОЕ ДЕЛО

Орловская область, Спасское-Лутовиново.
Заповедник-усадьба И. С. Тургенева

Куда Киев 54,
вул. Чакалова, 52
кв. 38

Кому Максиму В. Н.
Максиму Владимиру
Литомовичу.

Индекс предприятия связи и адрес отправителя

315481

Почтослужение
Почта № 5
Почта № 5
Почта № 5

252054

Пишите индекс предприятия связи места назначения

вогду про рилевне життя селян (скапохено).

226 Ми, тарасівці, зазнали голод періоду 1932-33р.
1947р. Тяжко згадувати все вачем і пережите.
Валка чина ^{шлюх} кузову хліба замшавсь в миті
понавті до самої смерті. До голоду ми вже при-
вчались з періоду колективізації. Там'ята, як
серед вишків над фідкою ^{шлюх} Сімошу ^{шлюх} палав ^{шлюх} котел,
туди у великому котлі варили кашушки, а ми
(дівочим) приносили з відрадами (в кого валили сіль)
і одержували на кожного ^{шлюх} шлюхи по 6-4 кашушки
та ^{шлюх} шлюх лосок рідки (всі завантажено від пра-
чездатного і зросту).

Через дедкині час, восени 1932р., була викрита зрада
(звичайно, потрібна було і на тоб, і в доромі),
але не це робилося так безконтрольно, що дедні розпо-
робови вже з осаві не мали хліба. Додали буряк,
кабтопили і ^{шлюх} шлюх, а весною 1933р. не було за щоне-
будь фук захетти. Это славний (рідко), там
в Юсто міччимо за мене полатмо, за міччимо
чіннішим оді (платти, шлюхи! шлюх) шлюху.
Чому шлюху а не шлюху? То вона була така
шрла і шлюха ми вачу, як шлюху.
Вачого тем привізу не. Шлюх, але приказав самої не
некти, до ^{шлюх} шлюх і не буде надію ні на що.

A-

2
Мати змела на горішці зростаючу палочу і напекла з пшеничною "деруни".

Мій старший братик лясав квіт поприщі з тухлими носами. Так світило сонце, а з нім виділялась рідана. Мені на хвилину стало сірого тону (сам тоді отаманувалось душевно зростаючи), але так хотілось їсти, що я пішла в кухню до деруни. На ^(маті) печурці їх сервало от дитинка і тині горні та коотрубати... Я задала, як тоді го-
ворили: "Іто їстиме палочники, тої осмине". Не могла себе перекопати, відкусила кусочка і не проковтнула (застряла миска в горлі).

Батьки не кобтали, бо нічого було, а працювати треба. Поїли палочу і мучку, я на щастя назви-
лась їстими... До цього часу думало-думало, і в думках заступую своїй батьків - середняків (Ботало був названий середняком, залило не Куркулем, коли б не пішло у к-п) за те, що вони не зарізають карову (вона тоді була тільки) а ми - діти, так зростаємо. Так було тяжко батькам придати карову, що вони і дітей своїх не пощадили в час голоду.

Весні 1933р. був найбузівіши: сонця, тепла,
(чужова)

пачуццям, Тама окаяніз і вимані' так чвям,
що з ваче і не памі'заною в сваяму жыці' жодной
такой веем "удовоі". Осв чз окаяніз (соковича
і солодка) нас тудея врэтувала.

Однак я і тперэ проклінаю себе, що накорміла
сестрыню аднацінку донечку окаянію. Воно так
мадібно іло, а вкожом (колі сестра повер-
нулася з поля) памерло. Тагата з була
нзавва. Тагэ вача можа млі' тудея ітці на
поле полати ш' бурк. Маті з сестрою по-
редні, а я за чымі свіб радотас лерв-лерв
прополюа, і на свое шасте побачыл, ваячній
ростом бурбак (заводылася адт'вай мужжес),
поєв'ямаю до сестры, щоб ішоу з'ітці, але
мама політціла і так суворо наказала
посадити ішоу на міесе, бо фомадур перелірае
вдэтань ішоу бурбакым і коли вярвель
проєалчкы, то нас засудзв'т у тюрму.
З сув'ла дзецяніна бум і в дэржаві, і с'в'і
Толудова прудытуэцца. Але прырода ст'вудвае і
тав'бішысь колоскі (ішоу же страшно т'ерці,
однак селамі т'ішлі дзятціа - вачунывалі з'шоу
і ішоу ішоу, лог вача було іше недозане. До т'оуціт с'в'і).
(Але т'оуціа передбачывалі в т'і с'в'іці, ішо окаяні.
моці ж'в'цціці вачамо зерка, ішо іше недозане)
Зраб'в с'в'ітціну т'урціліну.

2 В цей період ми дізналися від матері, що в Турзтині
могли продавати по кльбиків. Сергій не бачив кльбиків, але
 хотів стати з 4^х подия франку, то хотів іради на
 аймтеден, а взяв по одній кльбичці. Я рятувала сім'ю.
 Оскільки ослабли, що могла натхнитися на політиці, я
 йшла темної ногою по кльбичку. Стурасу не було,
 бо коли б тепер я наступила на двох мерт-
 вих чоловіків, які летали через стовпу політ
 залізницею до Турзтина (а віддали 5 км), то я б попра-
 ла ще в хаті і не йшла б у сергій. Вокреми сім'я
 було ще більше горе: Мати-вдова (яка виховувала - виховувала
 в Шаравізі) вилучила з дітей золодого і біла з старшим си-
 ном. Взявши середню дитину. Односельчанки вклинчили
 її в дму. По ішлому почали в своїх дітей ватило
 з Максимівки: попросив таких же голудних чоловіків
 озвучити його в ската-мошійник, щоб вилучити ді-
 тям щимого міза. У добрих товаришів не було
 сили його вилучити з дму, так і закінчує. Про
 це всім говорила дівчинка: "Татеро в сто-мошійник
 а я лісовемена гулима... Матеро баче в дму".
 (Зруїли тудодже і Золу-кава), непосильно тратили
 на котину деревину, на котину горючо деревину
 (до 2000 руб.). Є ще загадки селітан в про на-
 ших воядів - генералісімлів, про їх вимучення,
 про "сочайських революціоністів", про закублену молодь
 у Бресті-Литовському місті, Гісана Травага
 Аої-Бур. Полтавщина. 1915-1927?

